

Adam Ve Kadın 2

– ADEM EFİLOĞLU · 24 Nisan 2013

“Bazen sözcüklerin söyleyemediğini sessizlik söyler”

Adam;
Zamana geç kalan fısıltı
Emanet bir ömre hüküm giydirdi
Erkeklik onuruyla gerdi göğsünü
Parmaklarından üşüdü kelimeler
Ve yüreğinden kaçıştı bütün gerçekler
Dilini terbiye etti
Sessizliğiyle

Kadın;
Bilmeden sessiz duvarlara
Siluetini çizdi aşkın senelerdir
Kirli bir yüzün terennümünde
Hezeyana kapıldı sessizce
Ayak parmakları ucundan aşırıldı
Dudağının kenarından geçen gülüşleri
Anlamadı hiç kimse

Adam;
Güneşi tuttu elleriyle
Evrenin her köşesini aydınlattı gözleri
Kızıl bir alevin ortasında
Yeniden atmaya başladı kalbi
Elinde kalan hayat tortularıyla
Yaşam öyküsünü yazdı yeniden

Kadın;
Açmayan kadın çiçeklerini
Çocuk gülüşlerine adadı
Kadınlığını feda etti zamana

Bedenini
Kalbini
Murat'ın gözlerinde demlerken baharı
Işıksız odalarda doldu doldu
Ağladı ...

Âdem Efiloğlu

Not:

Ansızın kalbini açtı bir aşka
Diyordu hayat bu bu ise başka
Seninle olsaydı ezelden keşke
Hasreti kalbine bağlarken kadın